

✓ COLORJEVE INFORMACIJE

Št. 8-9

LETO
AVGUST

2.
1973

Dne 20. septembra so bili v vseh treh obratih našega podjetja zbori delovnih ljudi. Zbore so sklicali predsednik delavskega sveta, predsednik sindikalne organizacije in sekretar osnovne organizacije ZK s sledečim

dnevnim redom:

1. Razprava o osnutkih zvezne in republiške ustave
2. Razprava in potrditev pristopa k poslovni interesni skupnosti združene kemične industrije Slovenije
3. Razprava in potrditev pristopa k podpisu sporazuma o kadrovski politiki mesta Ljubljane
4. Razno.

Zbori so bili dobro obiskani in so končali svoje delo v glavnem do 14.00 ure.

Prva točka dnevnega reda je bila razpravljanje o najpomembnejših dokumentov vsake države, tj. o ustavi. Razprava je bila omejena zgolj na posamezne določbe o posameznih delih osnutka ustave, saj je vsakdo že dosti slišal o vsebinskih rešitvah ustave, saj dnevno objavlja jo komentarje o ustavi vsi mediji, ki jih imamo na razpolago tj. tisk, radio in televizija. O ustavi smo brali tudi že v naših Colorjevih informacijah.

Osnutek ustave je razdeljen na 5 delov. Prvi del obravnava socialistično republiko Slovenijo, drugi družbeno ureditev, tretji pravice in dolžnosti socialistične republike Slovenije ter organizacijo in pristojnost republiških organov, četrti spremembo ustave in peti prehodne in končne določbe. Menim, da je za našo razpravo najpomembnejši drugi del, ki obravnava družbeno ekonomsko ureditev, temelje družbeno političnega sistema občine, svoboščine, pravice in dolžnosti človeka - občana, ustavnost in zakonitost, sodstvo in javno tožilstvo, splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito.

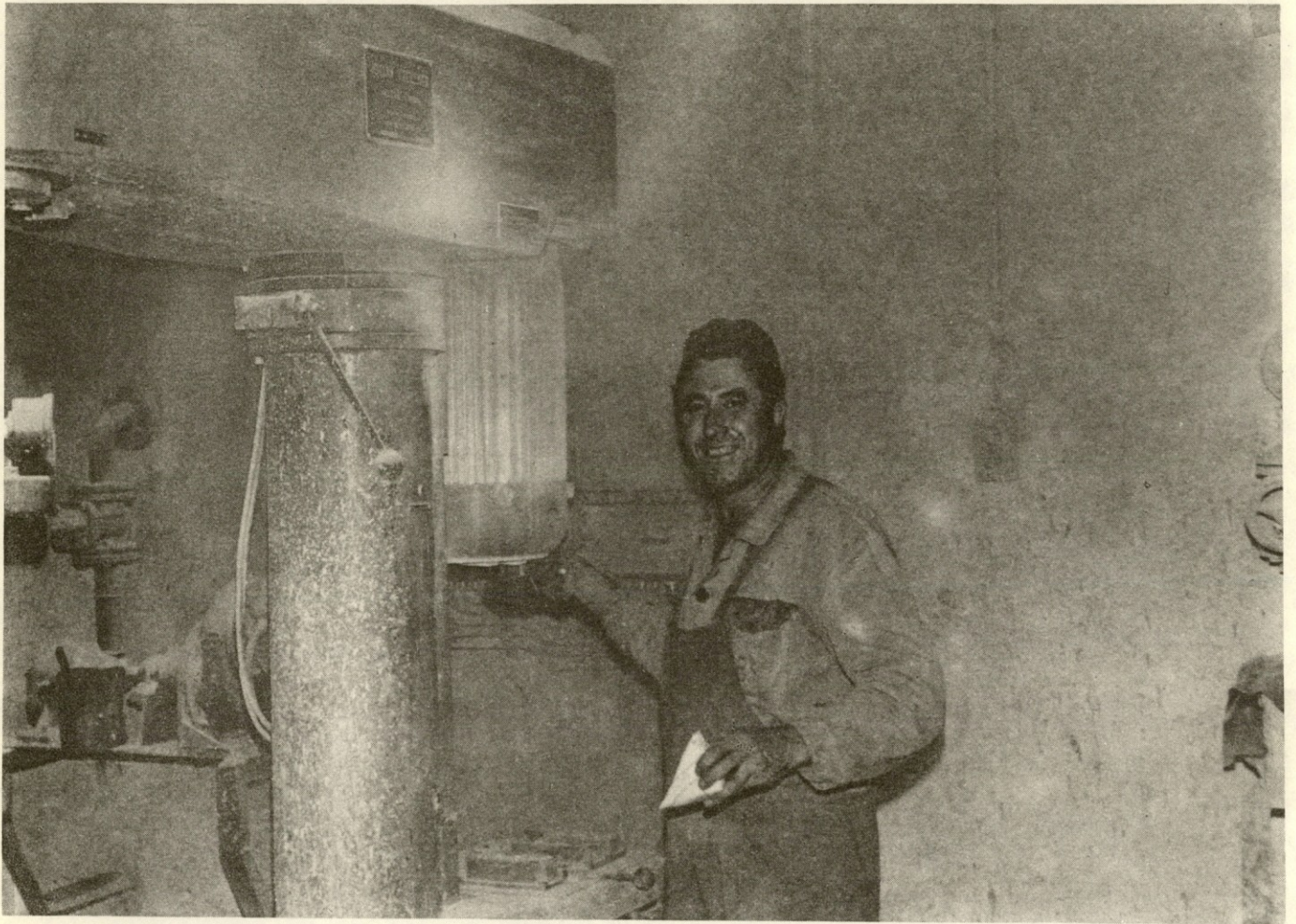
Zato si pogledjmo, kakšen bo po novi ustavi družbeno ekonomski položaj človeka v združenem delu in položaj delovnih ljudi v družbeno političnem sistemu. Samoupravljanje kot osnovna prvina našega družbeno političnega sistema, ki se razvija že od leta 1950 z zakonom o upravljanju držbenih sredstev, je osnutek ustave dal popolnoma novo vsebino. Delovnemu človeku proizvajalcu daje

ta osnutek vso oblast in vso pravico razpolagati z delom, ki ga združuje v delovni organizaciji in seveda presežke dela, ki jih s tem ustvarja. Nova ustava bo jamčila vsem zaposlenim, da bodo samostojno razpolagali s sredstvi, s katerimi gospodarijo, seveda v mejah družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov. Predvsem je pomembno tudi dejstvo, da bo imel neposredni proizvajalec nadzor tudi nad tistim delom sredstev, ki jih bo po družbenih dogovorih odstopal družbeni skupnosti za urejanje nalog širšega družbenega pomena. Naj navedem samo primer: danes nimamo pravzaprav nikakršnega vpogleda niti ne vpliva na trošenje sredstev, s katerimi gospodari Skupnost socialnega zavarovanja in ki se formirajo izključno iz prispevkov delovnih ljudi. V bodoče, torej po sprejetju ustave, pa bodo naši delavci tj. delegati v posameznih skupnostih odločali o načinu razporejanja sredstev, ki jih bomo tej skupnosti dali za izvrševanje nalog socialnega zavarovanja.

Kako bo pravzaprav potekal ta sistem? Že na današnjem zboru bomo izmed nas izvolili 5% delavcev, ki so glede na svoje moralno politične kvalitete sposobni zastopati interese vseh nas v organih oblasti zunaj naše tovarne. Teh 5% delavcev bo tvorilo neke vrste skupščino delavcev podjetja Color, ki bo samostojno odločala o tem, kdo od delavcev bo zastopal naše interese bodisi v občini kot delegat občinske skupščine, v republiški skupščini kot delegat republiške skupščine, v krajevnih skupnostih itd. S tem pa smo že načeli tudi naslednje poglavje osnutka ustave, ki razčlenjuje delegatski sistem. S sprejetjem nove ustave bosta pri nas prenehala pojma odbornika in poslanca. Kot vam je znano, je doslej odbornik, ki je bil izvoljen po predpisanem postopku, dobil mandat in 4 leta samostojno razpravljati v organih skupščine in glasoval tako, kot se je njemu samemu zdelo najbolj pravilno. Isti princip je veljal tudi za poslance. Po novem osnutku takega sistema ne bomo poznali več. Skupščine delegatov, o katerih smo že razpravljali, bodo pošiljale na občinsko in republiško skupščino delegate po tehtni izbiri najprimernejšega tako, da ne bo en sam tisti, ki bo razpravljati na teh organih oblasti o vseh zadevah, ki jih ti organi obravnavajo. Skupščina delegatov bo na ta način izbirala najprimernejšega poklicanega oziroma takega, ki bo glede na dnevni red strokovno sposoben razpravljati in glasovati o materiji, ker bodo po novem materiali, o katerih se bo razpravljalo na posameznih skupščinskih telesih, poslani skupščini delegatov, še prej pa se bo zgodilo še nekaj drugega. Skupščina delegatov bo o problemu razpravljala, zavzela stališče in delegat, ki bo izbran, da bo zastopal skupščino na določenem zasedanju, bo moral glasovati tako, kot se bo odločila njegova osnovna celica tj. skupščina zavarovancev. Spremembe v občini in njenih organih pa ne bodo samo te, ki smo jih naštevali doslej. Po našem mnenju naj bi skupščina imela samo 2 zbora in sicer enoten zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti. Po osnutku ustave ima republiška skupščina lahko več zborov, ki so v členu 177. osnutka ustave naštet, in sicer: gospodarski zbor, prosvetno-kulturni zbor, socialno-zdravstveni zbor, enotni zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti. Vendar menimo, da glede na strukturo v naši občini tolikšno število zborov pri nas ni potrebno.

Ker sem že v začetku omenil, da je o posameznih določbah statuta bilo govora že v naših Colorjevih informacijah, smatram, da lahko začnemo z razpravo o osnutku ustave. Kot prvi, ki sem o ustavi razpravljati na tem zboru, pa predlagam ustavni komisiji 2 rešitvi, in sicer:

1. Kot sem že navedel, naj bi naša občinska skupščina imela samo 2 zbora. To obrazložitev sem že podal.

2. Spremenil naj bi se 199. člen osnutka ustave, ki določa, da ima delavec pravico do omejenega delovnega časa, ki ne sme biti daljši od 42 ur v tednu. Predlagam, da se drugi odstavek tega člena spremeni in se naj glasi:
- "delovni čas delavca ne sme biti daljši od 40 ur v tednu".

Naj to svojo željo obrazložim. Ko smo leta 1963 sprejemali ustavo SFRJ in SRS, smo prešli iz 48 na 42-urni delovni teden. Sestavljali takratne ustave so ob 42-urnem delovnem tednu imeli pred očmi 6 delovni teden po 7 ur dnevno. To se pravi vključno sobote. Praksa v celi državi pa je pokazala, da so prešle vse delovne organizacije na 5-dnevni delovni teden s tem, da so manjkajoče ure v glavnem nadoknadile z eno soboto v mesecu, ki smo ji rekli delovna sobota. Na tak sistem dela so prešle tudi občinske, republiške in zvezna uprava ter vsa njena telesa s tem, da so en dan v tednu podaljšali - 8-urni delovni čas na 10-urni delovni čas. Ker je v državi precej neenotno urejen sistem delovnih sobot oziroma nadomeščanje manjkajočih 2 ur v tednu, je zato delo gospodarstva in družbenih služb v tem času zelo omejeno in otežkočeno. V praksi tudi vemo, da delovna sobota ne prinese tistih rezultatov, ki jih prinese sicer normalni delovnik od ponedeljka do petka. Če poleg tega upoštevamo še problem brezposelnosti, ki jo je v naši državi nekaj 100.000 in če upoštevamo naša skupna prizadevanja, da bi omogočili povratak našim zdomcem, ki delajo v tujini in jih je tam več kot milijon, potem je predlog za 40-urni delovni teden v celoti utemeljen. Nevzdržno je namreč pričakovati, da bi naša družba in naša proizvodnost tako hitro naraščala, da bi se odpirala nova delovna mesta in omogočilo vsem, ki smo jih navedli, ki danes še nimajo službe v naših delovnih organizacijah, da bi se lahko zaposlili. S tem, da bomo skrajšali de-

lovni čas za 2 uri tedensko, bomo vsekakor omogočili zaposlitev večjemu številu ljudi.

Vsi trije zbori so oba predloga, navedena v razpravi, enoglasno sprejeli in bodo tako predlogi posredovani pristojnim organom zunaj našega podjetja, in sicer bo prvi predlog poslan skupščini občine Ljubljana-Šiška, drugi pa ustavni komisiji skupščine socialistične republike Slovenije.

V drugi točki dnevnega reda so delavci razpravljali o pristopu k združenju kemijske industrije Slovenije, ki naj bi se ustanovila do konca letošnjega leta v Ljubljani.

K temu združenju naj bi pristopilo okrog 40 organizacij združenega dela, kasneje pa naj bi se jim priključile tudi trgovinske delovne organizacije.

Delavci za vstop k združenju niso imeli posebnih pripomb, izrazili so le pomisleke ob tem, kako bo v slučaju, če bo eno od podjetij poslovalo z izgubo, dobilo denar od drugih podjetij. Prejšnji predpisi so namreč določali, da po načelu solidarnosti presežek dohodka v eni organizaciji prehaja v drugo organizacijo, ki bi eventualno poslovala z izgubo. Vsem, ki so izrazili podobne pomisleke, je bilo pojasnjeno, da nova ustava, ki bo sprejeta v novembru, ne predvideva več prelivanja sredstev iz ene organizacije v drugo. S samoupravnim sporazumom pa bo mogoče skleniti in se dogovoriti, da bodo organizacije združenega dela, ki bodo poslovale bolje, del presežka posodile za določen čas delovnim organizacijam, ki ne bodo imele zadosti sredstev.

Tretja točka dnevnega reda je minila brez posebnega zanimanja in smo imeli občutek, da posamezni delavci niso dovolj preštudirali gradiva, ki jim je bil razdeljen dva meseca pred zborom delovnih ljudi. Čeprav gre za pomemben samoupravni sporazum o kadrovski politiki,

ki bo v precejšnji meri spremenil odnose med delavci in podjetjem, predvsem pa poostril zahteve glede pravic dela in glede zahtevane šolske izobrazbe, na osnutek ni bilo praktično nobenih pripomb. Pripombe je dal Odbor za kadrovske zadeve, ki je osnutek dobro pregledal in so delavci z večino glasov vseh zaposlenih osnutek s pripombami v celoti sprejeli.

Verjetno zato, ker je bila ura že skoraj 14.00 tudi ni bilo pripomb na predlog delegatov, ki jih je pripravila osnovna organizacija ZK za delovanje zunaj podjetja. Ti delegati so:

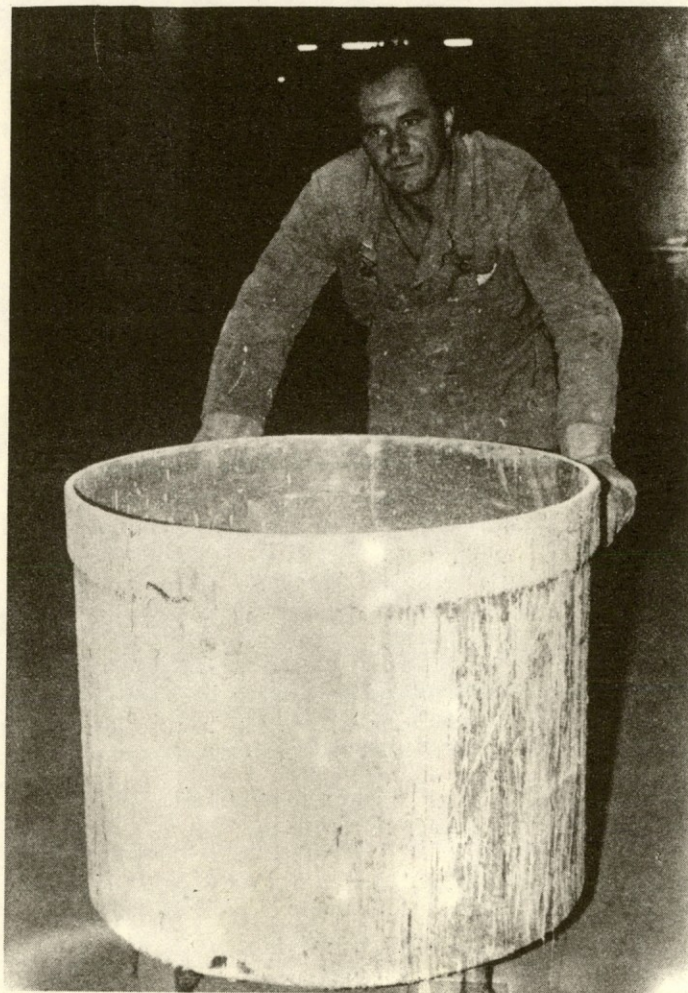
Uprava podjetja	7	Danijel Založnik, Jožica
Kadr.-spl. sektor	47	Lahajnar, Roman Resman,
Finančni sektor	21	Sonja Krajšek
	75	
Komercialni sektor	142	Ivan Smolič, Franci Roz-
- vodstvo + izvoz-		man, Osman Halkić, Ivan
- uvoz	14	Šterk, Milena Hribernik,
- predstavništva	18	Miroslav Bitenc, Jolanda
- nabava + pranje		Lešnik
embalaže	43	
- prodaja	50	
- transport	17	
	142	
Proizvodni sektor	281	Alojz Izlakar, Stane Vilar,
- tehn. vod. OTK,		Franc Smolič, Jože Zver,
priprava dela	45	Saša Istenič, Vinko Mla-
- obrat I	51	kar, Momir Savović, Julij
- obrat II	126	Nardoni, Anton Kern, An-
- obrat III	15	gela Valenčak, Andrej Bez-
- obrat IV	11	jak, Rafael Cvajnar, Alojz
- pomožni obrati	33	Burja, Duša Hribar, Franc
	281	Petek, dipl. ing.
Razvojni sektor	32	Nataša Barle, dipl. ing.,
		Mario Koprol, dipl. ing.,
		Vinko Jazbec

Pod točko razno je bilo nekaj vprašanj o stanovanjski problematiki in o družbeni prehrani. V kolikor posamezniki niso dobili informacij na samem zboru delovnih ljudi, je bilo obljubljen, da bodo informacije prejeli v našem časopisu v naslednji številki.

PRIPIS

Tik pred zaključkom redakcije časopisa smo izvedeli za dokončno odločitev tovarne "Donit", katerih organi upravljanja vztrajajo na prvotni odločitvi tj., da ne bodo nudili prehrane nikomur drugemu.

Izvedeli pa smo tudi, da bo že v dneh od 25. do 30. t. m. na pobudo generalnega direktorja Miloša Gabrijela prišla v Medvode delegacija skupščine občine Ljubljana-Šiška pod vodstvom predsednika Danila Sbrizaja in predstavniki nekaterih gostinskih organizacij. Predlog naše-

ga generalnega direktorja je namreč, da bi se gasilska šola spremenila v rekreacijski objekt za Medvode in obenem v objekt družbene prehrane. Z deli, kot me je informiral generalni direktor, naj bi pričeli takoj in sicer tako, da bi najprej preuredili zadnji del gasilske šole tj. tam, kjer so bili prostori razvojnega sektorja in garaže.

O poteku akcije vas bomo obveščali.

KAKO RAZLIČNI SMO

Zbor delovnih ljudi v obratu Medvode ni bil najbolje obiskan predvsem ne iz prodajnega oddelka in izvozno-uvoznega oddelka. Delavke v teh oddelkih namreč niso hotele na zbor, ker so bile prepričane, da se bo zavlekel čez 14. uro in so se bale, da bi lahko zapustile tovarno kakšno minuto po drugi uri.

Prosto soboto in nedeljo pa bo 8 delavcev Colorja (Momir Savović, Jule Nardoni, Stane Jamnik, Marjan Žavbi, Franc Peterlin, Dane Založnik, Jože Barber in Alojz Fojkar) preživelo na delu v našem domu na Voglu, kjer bodo, ne da bi zahtevali za to kakšno plačilo, prebarvali celotno fasado našega počitniškega doma, da bi jo tako rešili propadanja. Delavci so se prijavili prostovoljno in to njihovo pripravljenost pomagati nam vsem, lahko samo pohvalimo.

ZAGREBŠKI VELESEJEM 1973.....

nogah, seje strokovnih grupacij, posvetovanja o posameznih gospodarskih problemih. Letos je bil poseben poudarek na pospeševanju blagovne menjave z državami v razvoju. Dejstvo, da uspešnost sejma ne merimo zgolj po obiskovalcih, temveč predvsem po vrednostih sklenjenih pogodb in sklenitvi številnih prijateljskih stikov med razstavljalci, nam kaže, da je letošnji sejem presegel vsa pričakovanja.

Kot že vrsto let nazaj, smo se sejma udeležili tudi mi. V ličnem razstavnem paviljonu je bilo vse dni zelo živo, saj so številni poslovni prijatelji izkoristili našo prisotnost za pogovore o naročilih, dobavah in ostalih problemih. Urejenost razstavnega prostora po zamisli Janine Ferjančič, dipl. ing. arh. in prijaznost "šefa" Aleksandra Stefanovića, dipl. ing., je pripomogla, da smo bili "močnejši" od konkurence.

..... IN KAKŠNI SO VTISI Z VELE – SEJMA NAŠEGA TELAREVIČ OSMANA

Nekajurni ogled Zagrebškega velesejma pomenk seveda le površno spoznavanje glavnih značilnosti velikega zbora razstavljalcev in njihovih izdelkov. Na več kot 270 tisoč kvadratnih metrov razstavljenega prostora je imelo razstavne paviljone več kot 6.300 razstavljalcev. Dolgoletna tradicija sejmskih priraditev je omogočila kar najboljšo urejenost, tako da so izdelki kar najbolj blizu najpreprostejšemu obiskovalcu kot tudi potencialnemu poslovnemu partnerju.

Večina razstavljalcev ni štelo udeležbe na sejmu le kot formalne poslovne obveznosti, zato je sejem postregel s številnimi eksponati, ki kažejo potrebe in možnosti jugoslovanskega tržišča. Žal je še vedno precej izdelkov, ki bi jih sicer radi kupili v "svoji" trgovini, toda podjetja jih ponujajo le tujini, ker doma ni zanimanja zanje.

Druga plat sejmske dejavnosti pa so spremljajoče dejavnosti, srečanja gospodarstvenikov po posameznih pa-

Letošnji Zagrebški velesejem je spet sprejel pod streho številne gospodarstvenike Jugoslavije kot tudi iz osta-

lih držav sveta. Zares smo imeli kaj videti, saj je to praktično prikaz svetovnega gospodarskega razvoja. Posebej neuvrščene države so me presenetile s svojimi razstavnimi panoji. Te države vidno korakajo v tabor razvitih dežel.

Po mojem mišljenju je bil letošnji jesenski Zagrebški sejem drugačen od prejšnjih. Zdi se mi, da je bilo sklenjenih manj poslovnih aranžmajev kot prejšnja leta. Vzrok temu je v pomanjkanju blaga in ker industrija nima fiksnih planov, temveč mora nabavljati od danes na jutri, delno tudi zaradi varčevanja in zmanjševanja zaloga. Kljub temu pa je bilo poslovnih stikov občutno več. Morda bo kdo postavil vprašanje, ali se nam zaradi stroškov splača razstavljati na sejmu. Po mojem mišljenju to sploh ne sme biti vprašanje. Naša prisotnost ob tolikšnem obisku poslovnega sveta je seveda koristna, gre za dolgoročno perspektivo in ne nazadnje za izmenjavo mnenj med samimi razstavljalci.

Na našem razstavnem prostoru je bilo letos zelo živo. Po moji oceni je kar 60% predstavnikov podjetij, s katerimi poslujemo, bilo v našem paviljonu. Taki poslovni stiki so najcenejši in čeprav ni bilo veliko konkretnih dogovorov, pričakujemo to v prihodnosti. Tudi konec leta se bliža in podjetja se ne zalagajo preveč z izdelki. Po moji oceni je bil naš nastop na velesejmu uspešen.

NOVI PROSTORI PRODAJNEGA ODDELKA

S preureditvijo upravne zgradbe v stari tovarni, so novi prostori v pritličju namenjeni prodajnemu oddelku. Želja po približanju kupcem se je s tem uresničila, prodajni prostor pa je moderno urejen ter funkcionalno zelo primeren.

POSLOVANJE V JULIJU

Člani delavskega sveta so na 24. redni seji v uvodni točki razpravljali o finančnem in analitsko-planskem poročilu za julij 1973. Uvodoma je finančni direktor omenil, da je bil julij nekoliko manj uspešen od junija in približno enako kot maj. Tako je bila v juliju dosežena realizacija v višini 16.500.000 dinarjev in ustvarjenega celotnega dohodka 17.445.000 dinarjev. Dohodek je bil dosežen v višini 4.015.000 dinarjev, dobiček pa 1.963.000 dinarjev.

Kumulativno je dobiček dosežen v višini 7.276.711,05 dinarjev, ki smo ga razdelili za osebne dohodke 1.689.856,15 dinarjev in za sklade 5.586.854,90 dinarjev. Za nerazvite kraje AP Kosova in Metohije smo nakazali 1.907.966 dinarjev, tako da nam je v sedmih mesecih ostalo 3.678.888,90 dinarjev dobička.

Na uro smo planirali 173,54 dinarjev dobička, dosegli pa smo 193,42 dinarjev, kar izkazuje povečanje za 11%. Planiran dobiček in amortizacija na uro je bila 12,81 dinarjev, doseženo pa 20,57 dinarjev, kar izkazuje povečanje za 61%.

OSEBNI DOHODKI OD I-VII

Kalkulativni OD po sporazumu	8.655.000 din
Faktor stimulacije (44,05%)	3.812.000 din
Vsega po sporazumu	12.467.000 din
Izplačani OD	11.926.000 din
Ekonomski uspeh	541.000 din
od tega:	
za malico 37.000 din	
za izplačilo 504.000 din (cca 33%)	

Povprečni osebni dohodki so bili v drugem polletju lanskega leta 2.265,57 dinarjev, letos pa v prvih sedmih mesecih 2.272,16 dinarjev. Z izplačilom ekonomskega uspeha se bodo povprečni osebni dohodki dvignili na 2.372,06 dinarja, kar je za 4,7% več kot v drugem polletju lanskega leta. Pri tem povišanju še niso upoštevane nove vrednosti KOD-ov, ki so bile sprejete v začetku julija.

Finančni direktor je opozoril tudi na vprašanje povečanja zalog surovin, polizdelkov in gotovih izdelkov. Alfred Sorjan ga je s svojim analitsko-planskim poročilom dopolnil z vzroki, ki so predvsem:

- pri polizdelkih sprememba asortimana, ker se proizvaja več sintetičnih lakov in manj polizdelkov na oljni bazi;
- zaradi nepravočasne dobave češke smole, smo jo dodatno uvozili iz Vianove; ker pa so kasneje češke smole prispele, so se zaloge povečale;
- zaradi zmanjševanja prodaje so se povečale zaloge smol za oljno smolne premaze in poliuretanske smole;
- zaradi pomanjkanja posameznih surovin na svetovnem trgu ter povečanja cen in zaradi podaljševanja dobavnega roka so se dodatno povečale zaloge surovin.

Po daljši razpravi so člani delavskega sveta obe poročili soglasno sprejeli.

PROBLEM DRUŽBENE PREHRANE V MEDVODE

Zadnje čase je prišlo med našimi delavci do negotovosti, ker je edini obrat družbene prehrane v Medvodah tj. "Donit" odpovedal gostoljubnost vsem zunanjim odjemalcem, saj je po sklepu delavskega sveta omogočil prehrano le svojim delavcem in njihovim družinskim članom. V Donitovi restavraciji se je po anketi, ki jo je izvedel splošni sektor, hranilo 15 naših delavcev ter njihovih družin, poleg teh pa se je v tej restavraciji prehranjevalo tudi 20 otrok naših delavcev. Vsi ti sedaj nimajo možnosti prehrane, ker drugih obratov družbene prehrane ni. Gostišče Na klancu je že dalj časa zaprto zaradi neurejenih sanitarnih razmer, gostišče Majolka pri kolodvoru pa ni sposobno te prehrane urediti.

Zaradi takih problemov smo imeli v splošnem sektorju sestanek z željo, da bi vsaj za naše delavce uredili problem prehrane s pomočjo naše kuhinje. Na tem sestanku, kjer je prišla do izraza vsa pripravljenost za pomoč zainteresiranim delavcem, pa je bilo ugotovljeno, da današnja kuhinja, ki pripravlja tople obroke malice, ni sposobna pripravljati tudi kosil, pa četudi bi jih pripravljala le 30. V začetku junija tega leta smo imeli namreč sanitarno inšpekcijo mesta Ljubljane, ki je ugotovila, da obstoječa kuhinja ni več sposobna pripravljati preko 500 obrokov malice, ker je bila grajena v času, ko nas je bilo v tovarni samo 300. Da bomo sploh lahko obratovali od 1.1.1974 dalje, je sanitarna inšpekcija z odločbo naložila odpravo 24 pomanjkljivosti, katerih odprava bo stala več kot 15 milijonov starih dinarjev. Kljub temu, da bodo vse pomanjkljivosti odstranjene, pa kuhinja še vedno ne bo sposobna pripravljati kosil za naše delavce in njihove družinske člane.

Vsi, ki so prisostvovali sestanku, so bili mnenja, naj v gospodarskem programu za leto 1974 nujno predvidimo izgradnjo nove kuhinje, katere lokacijo bi določili glede na zmožnosti. Zelo verjetno bomo morali del sredstev, ustvarjenih z našim delom v letu 1973, odstopiti za adaptacijo obrata družbene prehrane v gasilski šoli, kjer bi po oceni zainteresiranih lahko uredili primeren obrat družbene prehrane, saj je tam še dovolj prostora. Začasno pa bomo skušali problem vseeno re-

šiti z Donitom in to na ta način, da nam bodo obroke prodajali, mi pa jih bomo iz njihove kuhinje vozili v našo tovarno in jih tukaj delili.

Z izgradnjo lastnega obrata družbene prehrane pa problem družbene prehrane še ne bi bil spravljen z dnevnega reda. Spomnimo se samo, kako je Donit, ko je ustanavljal tako restavracijo, zagotavljal, da gre za investicijo odprtega tipa, ki naj bi kot edina rešila problem družbene prehrane v Medvodah. To je bil tudi eden od elementov, da je Donit dobil ustrezno lokacijo in ostala dovoljenja za obratovanje. Verjetno bi enako napravili tudi mi. Tudi če bi sami zgradili obrat družbene prehrane, bi sčasoma postal premajhen za vse, ki bi se želeli v obratu hraniti. Zato bi bilo prav, da bi se vsi medvoški kolektivi domenili za skupno gradnjo obrata družbene prehrane. Prepričani smo, da bi tudi občinska skupščina prispevala za to ureditev nekaj sredstev, saj se zaveda, da tako naselje, kot so Medvode, ne more biti odvisno od dveh ali treh manjših privatnih gostiln.

LEPO SREČANJE

V soboto, 8. septembra, smo se kot že ... let nazaj

zbrali na pikniku. Tokrat smo ostali kar blizu doma, saj so se naši sindikalisti odločili za piknik kar na "domačem terenu". Kot vedno tudi letos to ni bilo vsem po volji, toda saj vemo, da postajamo vse bolj izbirčni in vse bolj zahtevni, kadar gre za "zastojkarske" prireditve. Toda iz razgovorov z udeleženci smo lahko razbrali, da je piknik uspel, tereni ob Sori pa so kot nalašč za prijetna srečanja. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, saj je bilo kar pošteno vroče. Le redukcija električne energije je bila kriva, da smo morali že kar kmalu pospraviti, saj veste, da je tudi dandanašnja glasba vsa "elektrificirana", brez tega pa se ni dalo plesati in vesele družbe so se rade ali ne morale razkropiti. Toda srečanje je, kljub temu uspelo. Začelo se je že zgodaj dopoldne, ko so delovni organizatorji pričeli z zadnjimi pripravami okrog "štantov". Priznati je treba, da je bilo možnosti za rekreacijo dovolj, saj so vsi udeleženci piknika imeli na voljo kar šest "borišč", kjer so lahko preizkušali svoje znanje in sposobnosti. Za en dinar so lahko metali v tarčo pikada, kegljali, tekli v vreči, streljali, zbijali konzervne doze z žogico. Obenem je bila to tudi pomoč našim vrlim športnikom - kegljačem, strelcem in nogometašem, ki so v prazne blagajne le nabrali nekaj dinarjev. Obenem gre zahvala vsem članom teh športnih sekcij, ki so cel dan vzdržali ob prizadevanjih udeležencev piknika, ki so hoteli doseči kar najbolj ugodne rezultate. Kaj pa hrana, boste dejali! Že takoj ob prihodu je tajnik sindikalne organizacije Václav Bačnik vneto razdeljeval bloke, s katerimi smo bili preskrbljeni za cel dan. Da mu je pri tem pomagalo mlado dekle, pa itak vsi veste!!! Andrej Bezjak je imel "na vesti" marsikatega udeleženca, saj ga je že ob prihodu "zastrupil" s pravim barskim izborom žganih pijač. No, en kozarček je bil kar pravšen, kajne! V bifeju je razen zadostnih zalog hrane in pijače bilo prostora le še za kuharice in natakarkje. Bolj živo je bilo na verandi, saj je bilo najtežje celo steklenico prinesiti do omizja. Omizja so se polnila in praz-

nila, saj so udeleženci prihajali in odhajali. Ko je pričel z "obratovanjem" tudi roštilj, se je veselje povečalo, saj je bilo kar težko odreči porcijo čevapčičev, ki jih je pripravil mojster Mrak. Za uspešen konec "roštiljade" so bile na voljo celo ribe! Tudi glasbo smo imeli. Vse je teklo kot po olju, pari so se vneto vrтели, zaužiti alkohol je goste podžigal. Žal je bilo tudi vse preveč firbcev, ki so marsikoga zadrževali, da se ni razživel, kot si je morda želel. Toda tudi to je del našega življenja. Srečanja na pikniku so vedno prijetna, saj so bili z nami tudi upokoјenci. Spomin na preživele čase v prijetnem okolju pa ni nikdar odveč, saj se marsikdo od današnjih Colorjevcev ne zaveda, s kakšnimi napori smo prišli do uspehov.

Nasvidenje prihodnje leto!

REZULTATI TEKMOVANJ S PIKNIKA OB SORI

Ženske:

Streljanje:

1. Helga Doleczek
2. Marinka Luštrek
3. Mira Majetič

Tek v vreči:

1. Mira Majetič
2. Heda Resman
3. Mija Barle

Moški:

Pikado:

1. Brane Lenardič	51 krogov
2. Vojko Duboković	47 krogov
3. Andrej Bezjak	

Streljanje:

1. Franc Jenko, ml.	47 krogov
2. Lojze Bogataj	46 krogov
3. Vojko Duboković	45 krogov

Tek v vreči:

1. Marko Kristan	6,8 sek.
2. Brane Lenardič	7,0 sek.
Alojz Burja	7,4 sek.

Met žogice:

1. Janez Jamnik
2. Brane Lenardič

Kegljanje:

1. Andrej Jenko	18 kegljev
2. Marko Kristan	17 kegljev
3. Vinko Tehovnik	16 kegljev

Kegljanje - rusko:

1. Marko Kristan	14 kegljev
2. Jože Mežnarič	13 kegljev
3. Alojz Virant	12 kegljev

DOLGA JE POT NA MORJE...

V daljavi se sliši petje, polagoma postaja močnejše in glasnejše. Pesem je prijetna, dalmatinska in glasovi se lepo ujemajo. Od časa do časa je vmes slišati tudi ženski glas.

Zdi se mi da sanjam, da ni res. Tavam v negotovosti in skušam odpreti oči. Končno mi to uspe, vendar se še vedno ne morem povsem orientirati. Prtje postaja še glasnejše in prihaja še bliže. Končno se zdramim; seveda, saj sem na dopustu, na morju, v Crikvenici. Ozek pramen svetlobe, ki prihaja skozi okno, mi pomaga ugotoviti čas. Ura je štiri zjutraj. Na morju se sliši ladijski pisk.

Petje utihne, slišijo se samo še glasovi, smeh, ropot vrat, nato pa vse utihne. Kar malo žal mi je, saj je bilo petje lepo in prijetno.

Vse naokoli je zopet mirno, slišim le enakomerno dihanje otrok in žene. Spanec me je kar minil, vendar kljub temu zaprem oči in razmišljam o včerajšnjem dnevu.

Skoraj vrže me iz postelje, na cesti nekdo močno pritiska na plin, kot da bi se hotel dvigniti in morje preleteti. V tem trenutku so pri meni tudi otroci in s tem je noči in spanja konec.

Vstanem, stopim na balkon in pred mano se razprostira morje v jutranjem soncu. O kakšnem oblaku ni ne duha ne sluha. Kako prijeten občutek.

Tako je bila za nami prva noč na dopustu.

Zadnji dan pred odhodom na dopust.

Vsi smo malo živčni. Z ženo pripravljava prtljago, oz. bolj ona kot jaz. Moja naloga je predvsem v tem, da vso prtljago spravim v ubogega malega fička. Otroka sta ves čas prisotna in najmanj petdesetkrat sem jima moral odgovoriti, kdaj bomo šli na morje. Pri pakiranju sta imela tudi onadva svoje zahteve: "Ati, da ne boš pozabil medvedka in punčke in žoge in ladjice in avta, veš tistega policijskega". Ko jima zagotovim, da sem za vse to že poskrbel, imam par minut mir. V tem trenutku pa se že oglasi žena, če imam to pa ono pa tretje pa še sto stvari. Po zagotovitvi, da je vse to že v avtu, me mirno vpraša: "Kaj pa naj za tebe pripravim?". Bil sem prepričan, da sem bil med vso množico stvari upoštevan tudi jaz, žal, nisem. "Za mene daj dvojne kopalne hlače, kratke hlače, majico in pletenko." Nekaj časa me nemo opazuje, vendar od svojega nisem odstopil, kot malopreje tudi ona ni.

Hodim okrog fička, pregledam to in ono, v kar se pač razumem in upam v najboljše, da mi jutri ja ne bo nič crknilo.

Otroka sta stalno ob meni in sodelujeta pri strokovnem ogledu. Spet sem moral odgovoriti, kdaj bomo šli na morje.

Ravno brskam nekaj po motorju, okrog olja, ko zaslišim glasno kričanje: "Ati, ati, kje bomo pa mi sedeli?" Res sta imela otroka prav, za nas štiri je ostalo kaj malo prostora. Nekako ju prepričam, da se bomo malo stisnili, da ni "dolga" pot, da pač gremo na morje in vse to "rabimo". Misel na morje ju umiri.

Ura je že 21. in 30 minut. Z največjo težavo spraviva z ženo otroka v postelji. Pri tem morava odgovarjati še na celo vrsto vprašanj. Tudi sama sva utrujena po napornem dnevu, zato se tako spraviva v posteljo. Žena še dolgo glasno razmišlja in me sprašuje to in ono. Na pol v spanju ji odgovorjam ja, ja, ja, vendar nisem več dobro vedel, o čem je govorila.

Naenkrat se z glasnim ropotom prikažeta pri naju oba otroka in pričneta vleči z naju odejo. "Gremo na morje, gremo na morje," kričita in še naprej vlečeta za odejo. Pogledam na uro, komaj tri je šele. Da bi šla nazaj v svoji postelji, ni bilo govora, vendar tudi pravega spanja ni več. Ko pa se je pričelo zunaj daniti, je bilo vsega konec in hočeš nočeš sva z ženo morala iz postelje.

Zunaj je bila gosta megla. Z zajtrkom se nismo dolgo zamudili, nikomur ni bilo do hrane. "Gremo, gremo," priganjata otroka. Na hitro še enkrat pogledam stanovanje, pograbim še zadnje stvari in že stojimo pred fičkom, ki nas je pričakoval ves zavrt v roso.

Porabili smo kar nekaj časa, da smo zavzeli svoja mesta v prenapolnjenem avtu. Motor zahrumi že pri prvem poskusu in v mislih mu obljubljam lep in temeljit servis, samo da mi bo poslušen vso pot. Še enkrat se ozremo po oknih stanovanja, pomahamo sosedom in znancem, ki so bili takrat v bližini in že smo na cesti proti Ljubljani.

Do Ljubljane ni bilo nič posebnega, na Prešernovi pa smo se že ustavili. Pred nami je neprekinjena kolona. V mislih vidim takšno kolono vse do morja. Omeniti moram, da je danes sobota, da smo sredi avgusta, da je vreme lepo v Ljubljani in na morju. Pred nami in za nami so skoraj sami tujci, človek bi podvomil, da se nahajamo sredi Ljubljane. Vsi nas začudeno gledajo.

Do semaforja na Viču smo se petkrat ustavili. Otroka me že priganjata, zakaj ne vozim hitreje. Le kako bi jima človek to pojasnil. Vendar pojasnilo ni bilo potrebno, saj se je kolona zganila in že je fičko letel v četrtri brzini. Ni se bilo potrebno več ustavljati, še edini semafor, ki je bil pred nami, je samo rumeno utripal.

Ljubljana je za nami, hitimo proti Vrhniki in se veselimo nove avtoceste. Nekateri luknje na tej cesti so bile namreč kar malo prevelike za ubogega fička. Vsem se ni dalo izogniti in ob vsakem takem naletu je prav žalostno zaječal, mene pa je stisnilo pri srcu.

Kar ne morem verjeti hitrosti kolone, kazalec stalno kaže 90 - 100. Vsi hitimo, kljub temu nas stalno prehitavajo. Tovornjakov ni, nasprotni promet ni močan in kar kmalu se pred nami pokaže znak za avtocesto.

Zmanjšam hitrost in se ustavim pred možem v uniformi, ki mi izroči listek. Komaj speljem, že zaslišim za sabo močan otroški glas: "Mami, mami, glej smo že v Italiji." Precej časa je žena porabila, da je otrokoma razložila, kako in kaj in da to ni Italija.

Zajel me je občutek lagodnosti, saj je bila "čudovita" mednarodna cesta Ljubljana - Vrhnika za nami, pred nami pa prava moderna avtostrada. Plin pritisnem do kon-

ca, fičko ni imel nič proti, nič ni zaječal, vendar mi nekaj ne gre v glavo. Vse hiti mimo nas, mi pa nikamor. Pogledam kazalec, bil sem prepričan, da bo kazal vsaj 120, pa tega vruga najdem na 80. Še pritisnem, vendar nimam več kam. "Ati, ati, zakaj si ustavil," slišim za sabo, vendar ne odgovorim.

Že sam sem podvomil v poslušnost mojega fička in to na tej lepi cesti, kar se naenkrat prične kazalec resnično bližati številki 120.

"Hura, hura, ati, glej kako letimo." Mislim, da mi ni potrebno več omenjati, kdo je to rekel.

Šele sedaj mi je postalo jasno, da ima avtocesta na začetku kar močan vzpon in da naš fičko pač ni zmogel vsega, naše teže, strmine in še hitrosti. Slabe misli o njegovi neposlušnosti sem takoj opustil.

Kmalu zatem, ko se je fičko le izkazal, je megla, ki nas je ves čas spremljala, izginila in pokazalo se je močno toplo sonce. Usta so se nam nehote razleznala v nasmeh, kako pa ne, saj gremo na morje, na dopust. Tam pa si človek želi samo sonca, sonca.

Vožnja je potekala prijetno, lepa pokrajina, nobene kolone, nobene bojznosti prehitevanja, mi s fičkom nismo imeli kaj prehitevati, in že je bila pred nami Postojna. Kako radi bi še nadaljevali takšno vožnjo, pa smo morali zaviti v stran, plačati za prijetne trenutke in ponovno smo bili tam kot v začetku, mislim v luknjah.

Pot nas vodi skozi Pivko in v mislih se mi povrnejo časi, ko sem tukaj služil vojaški rok. Kako živo so mi še v spominu predvsem nekateri višji hribi in tudi cela vrsta grmovja in ograd je še istega.

"Ati lulat, ati žejna," so bili glasovi, ki so me zmotili pri razmišljanju. Poiščem poiščem primeren prostor in odredim pol ure pavze. Tudi sam sem se malo razgibal, se sprehodil.

Sonce pripeka že z vso močjo in tudi v avtomobilu postaja vedno bolj vroče. Slečemo vse, kar lahko ta hip pogrešamo na sebi.

Bližamo se kraju Matulji, na desni vidimo Opatijo in prvič zagledamo morje. Otroka vriskata od navdušenja, mene pa že daje žeja.

V Reki odredim drugi odmor. Otroka kar ne moreta od morja in od velikih ladij. Tako močno sta si želela videti prave ladje.

Nakupimo še nekaj potrebnih stvari za kuhanje in krenemo proti cilju, Crikvenici. Vročina je skoraj obupna, termometer v avtomobilu kaže skoraj 40° C, promet pa je vedno gostejši in počasnejši. Otroka postajata sitna, z njima vred tudi žena, jaz pa trmasto vztrajam in gledam samo naprej.

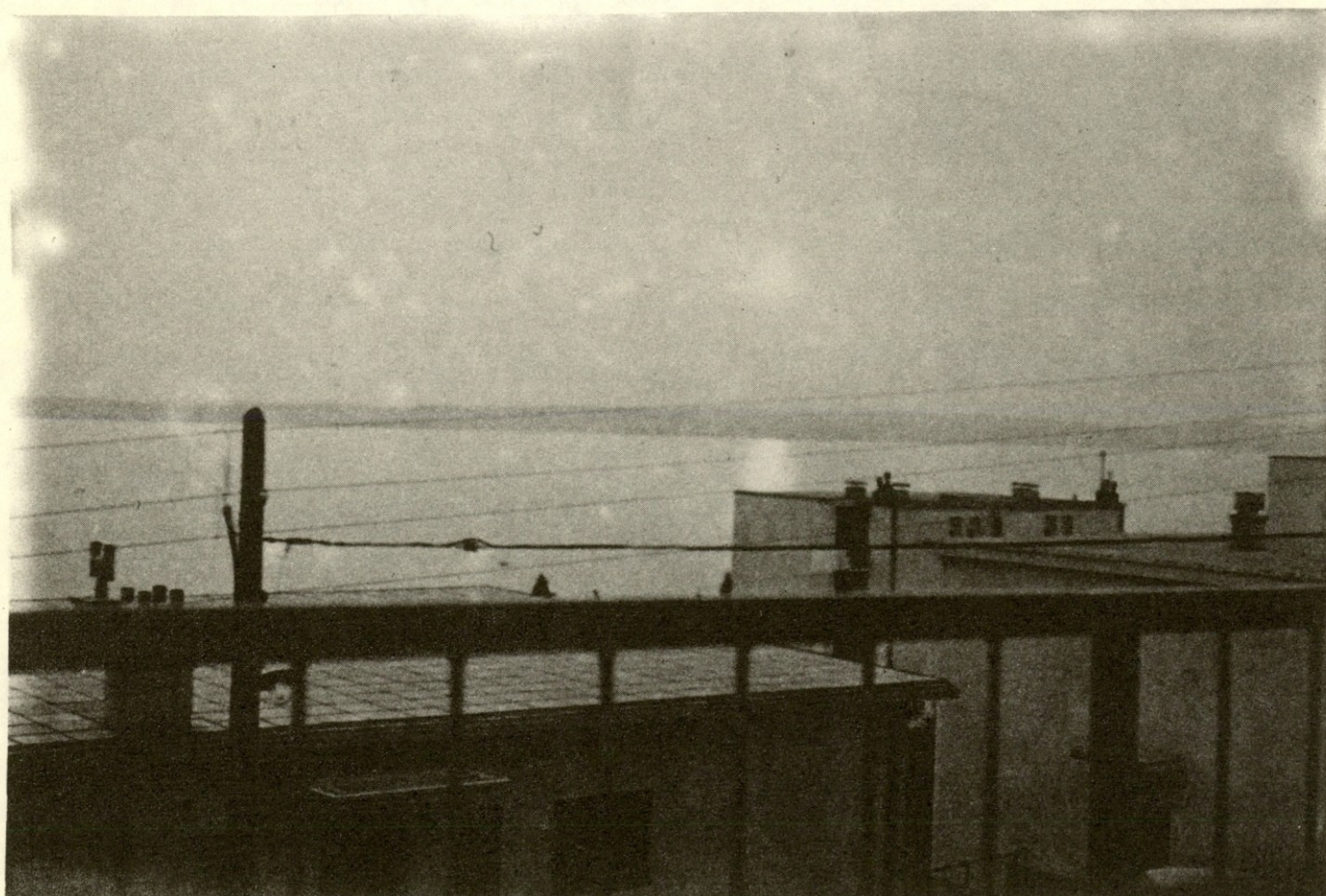
Tik pred ciljem se kolona avtomobilov ustavi. Crikvenica ne more "požreti" vseh vozil hkrati. Četrte ure mučnega počasnega premikanja, nato v levo in že smo pred našim počitniškim domom.

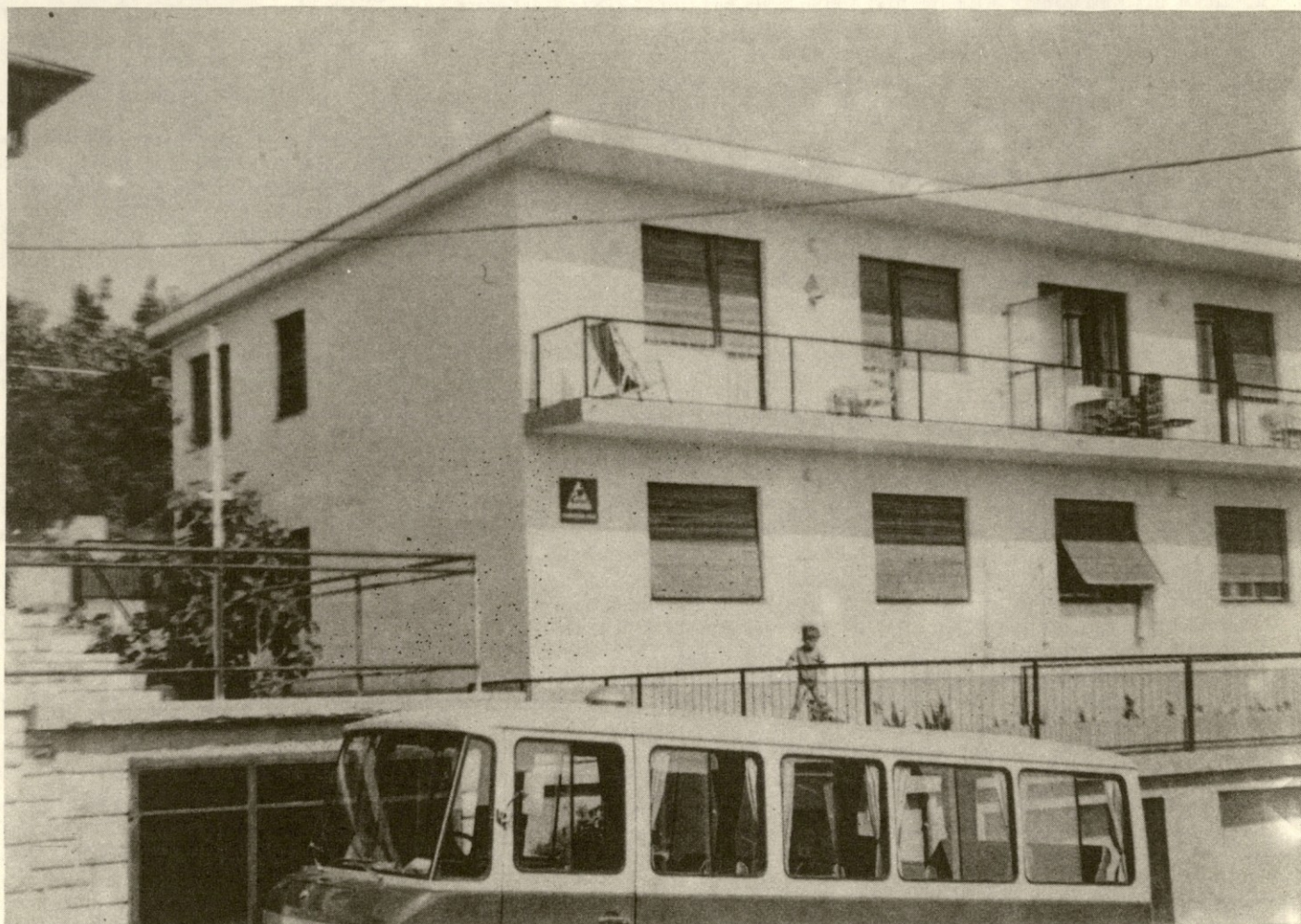
Po odžejanju, malici in kratkem počitku, se takoj podamo v morje. Kako prijetna osvežitev in sprostitev je bilo to po parih urah čepenja v vročem fičku.

Prvi večer smo kar kmalu zaspali, saj smo bili utrujeni od vožnje in nenehnega čofotanja po vodi.

Po obilnem zajtrku se kmalu odpravimo na morje, pričeli smo novo življenje na dopustu, to pa je že druga zgodba.

Lojze IZLAKAR

TUDI LETOS NA MORJE

Tudi letos bo na morje odšlo 12 upokojencev in sicer od 11.9. do 22.9.1973. Upamo, da jim bo vreme naklonjeno in da se bodo prijetno počutili.

Letos bodo letovali v Umagu naslednji upokojenci:

Janez Bukovec in žena
Franc Podgoršek
Alojz Ferbar
Franc Tršan
Marjana Govekar
Frančiška Smolec
Ivan Rak in žena
Alojz Virant
Anton Kristan
Nada Vehovec
Ivan Peternel
Franc Oman

Želeli smo jim lepo vreme in obilo zabave in kopanja.

Izrabljamo to priliko in pozivamo udeležence letovanja, da svoje vtise in doživetja opišejo v našem časopisu.

Večkrat je že bila izrečena pohvala naši sindikalni organizaciji, kako lepo skrbi in kakšno pozornost posveča našim upokojencem. Teh pohval smo veseli in zadovoljni in še nadalje se bomo trudili, da bo med njimi ostal občutek, da jih še nismo pozabili, da še živijo med nami. Pozabiti na njih ne bomo mogli nikoli, saj so nam ravno oni omogočili in s svojim trdim delom pripomogli, da imamo danes lažje in lepše delo, da bolje živimo.

Ena od pozornosti, ki jim jo posvečamo, je tudi letovanje na morju v naših počitniških hišicah v Umagu. Že vrsto let zahajajo tja in do sedaj so bili še vedno zadovoljni.

Medvode, dne 7.9.1973

Lojze IZLAKAR

OBČNI ZBOR KEGLJAČEV

Kegljači "Color-ja" so se v juliju ponovno zbrali na letnem občnem zboru. Vabilu se je odzvalo veliko ljubiteljev kegljanja, kakor tudi drugih športnih dejavnosti, ki so pripomogli, da je zbor kegljačev uspel in dal smer-nice za nadaljne uspešno delo.

Po poročilih predsednika, kapetana in blagajnika, ki so se zahvalili sindikatu za izredno sodelovanje, nakup enotnih oblačil, plačevanje stez, igralcem pa za delav-nost pri organiziranju raznih tekmovanj in borbenosti pri tekmovanjih, se je pričela razprava.

Prvi problem je postal zaradi pomanjkanja stez za re-kreativno kegljanje. Naj omenim, da je bilo odigranih v preteklem letu nad 60 prvenstvenih tekem, večje šte-vilo prijateljskih, sodelovali smo na športnih igrah bar-varjev Jugoslavije v Krapini, turnirja ob počastitvi dne-va borca in pokalu godbe (22. julij), ki smo ga tudi osvojili. Vedno več pa je članov kolektiva, ki jim je postal četrtrek na kegljišču "športni dan", vendar mu to vedno ni omogočeno. Vedno več je četrtkov, ko ima prva ekipa tekme in nezadovoljni morajo odhajati do-mov, ker zanje takrat ni prostora. Zato so bili vsi mnenja, da se naprosi sindikat, da odobri nakup dodat-nih stez na kegljišču v Sori, kjer naj bi bile vse tekme in treningi tekmovalne ekipe, na kegljišču Hidra pa bi imeli možnost rekreacije ostali člani kolektiva.

Član zbora je nato omenil veliko aktivnost žensk v keg-ljanju v zadnjem letu in bil mnenja, da se ustanovi ženska sekcija, izvoli svojega vodjo in pripravi za tek-movanja. Tako smo izvolili za kapetana ženske ekipe tov. Marjanco Štajer, Dana Berčič pa naj bi skrbela za razvoj ženske ekipe.

Sporedno s tem pa se pojavlja vprašanje finančnih sred-stev, katera naj bi zagotovil IO sindikata. Sredstva naj bi se delila na podlagi planov dela posameznih sekcij. Zato je tov. Vilar predlagal, naj bi ustanovili "Športno društvo Color". To društvo naj bi zajemalo vse že ob-stoječe sekcije in v interesu članov kolektiva začelo gojiti še nove. Društvo naj bi izdelalo plan dela in predlagalo višino potrebnih finančnih sredstev. Na pod-lagi skupnega plana dela pa bo lahko IO sindikata opravičil svoje zahteve na DS.

Zbor se je končal, pred nami pa so nove naloge, ki jih bomo lahko uresničevali le v športnem duhu in z med-sebojnim sodelovanjem.

Marko KRISTAN

ALI VESTE.....

- da so v Medvodah odprli novo nogometno igrišče, ki ni rezervirano samo za "poklicne" nogometaše, tem-več bodo na njem lahko igrali vsi, ki imajo veselje do nogometnega športa. Seveda ne, kadar se bo komu zljubilo temveč po urniku. Ob igrišču je tudi vadbeni prostor, moderno urejene slačilnice in dobro založen bife ...
- da so na Senici pripravili osrednjo proslavo ob 400-letnici kmečkih uporov na Slovenskem v občini Ljub-ljana-Šiška in ob tej priložnosti prikazali kmečna de-la, pripravili lep kulturni spored in odkrili spomin-sko obeležje, ki ga je izdelal kipar Peter Jovanovič
- da so v Zbiljah odprli nov disco klub "Jezero". Mo-derno opremljen lokal s 40 sedeži je primeren tudi za posvetovanja, sestanke in manjše slovesnosti ...
- da so v "Donitu" odprli nov obrat avtomobilskih fil-trov. V njem bodo letno izdelali okoli 5 milijonov raz-ličnih avtomobilskih filtrov v vrednosti 50 milijonov dinarjev ...
- da je predsednik SFRJ Josip Broz Tito častni občan Medvod. Takratni občinski ljudski odbor Medvode je na svečani seji 4. maja 1962 sprejel odlok o izvolitvi ob predsednikovi 70-letnici. Septembra 1934. leta je tovariš Tito neposredno vodil v gradu Goručane po-krajinsko partijsko konferenco, ki je bila velikega po-mena za razvoj partijskih organizacij.

VTISI S „COLORJEVEGA“ PLANINSKEGA IZLETA 1973

Takoj, ko sem se prijavil na izlet, so bili moji sodelavci prepričani, da brez njihovega nasveta ne bom prišel niti na Vršič. Eni so mi svetovali sadne sokove, drugi spet odsvetovali, ker so presladki. Tretji so bili prepričani, da brez vina ne gre niti v Medvodah, kaj šele na višini dvatisoč metrov. Četrty so trdili, da mi bo pletenka v napoto in da naj vzamem raje vinjak, ki je močnejši in mi bo že par steklenic zadosti. Brez konzerv, slanine, limon in sladkorja, da tudi ne gre. In tako v nedogled. Plašili so me strmih vzponov, neviht, grmenja in strele v planinah.

Kar se tiče neviht in strele sem računal na srečo, a za strmine - reskiral bom.

Malo zaskrbljen sem zgodaj zjutraj gledal v nebo, posejano z oblaki, nato pa zavihtel nahrbtnik na rame in odšel proti avtobusu. Bilo nas je dvaintrideset, moških in žensk, vsi spočiti in dobro razpoloženi. Večina je bila s kompletno planinsko opremo, nekateri brez nje. Vsi pa z nahrbtniki raznih tipov in velikosti. Nekaj nas je vendarle povezovalo v celoto. Kape z oznako "Color" so se kazale iznad vsakega sedeža, ko smo se posedli po avtobusu.

Vršič. Ura kaže nekaj čez devet. Zberemo se pred planinskim domom. Janko je nekaj namignil na svojih stoen kilogram. Takoj se slišijo komentarji: "Stoenka na Vršiču, kako jo boš pa spravil na Razor?"

Po stezi, obrasli z nizkim grmovjem, se formira kolona. Za nami ostaja planinski dom. Desno v daljavi se vidijo impozantni vrhovi, obsijani z soncem, malo nižje soteske, obrasle z gozdom. Nekje sredi kolone se vzpenjam proti Prisojniku. Dvaindvajset mož in deset žensk z vidnim optimizmom koraka navkreber, po prvi etapi dvodnevne izleta. Janko kot duhovni vodja gre neutrudno - na repu kolone.

Na zahodnem pobočju Prisojnika imamo kratek odmor in malico, nato pa spet navkreber proti Mlinarici in Razorju. Desno se vidi dolina Trente v vsej svoji lepoti, levo veličastne stene dvatisočakov.

Ura je ena popoldne. Prišli smo na sedlo Razorja. Odmor in zbiranje moči za vzpon na sam vrh. Ne vidimo ga, ker se je zaval v meglo. Na markaciji piše trideset minut. Nihče ne prizna, da je utrujen, a dobrovoljcev, ki naj bi pazili nahrbtnike na samem sedlu je veliko. Gremo naprej. Vesel sem, da sem tu obkrožen z veličastnimi vrhovi Julijskih alp. Zdi se mi, da se vzpenjam v nedogled. Samo navzgor, a vrha nikjer, samo megla. Nenadoma se pokaže pred nami. Še nekaj časa korakam v krogu, kot da se ne morem ustaviti. Čestitke, žig s številko 2601 m pritiskamo v izkaznice, na razglednice in kape. Dvatisočeststo metrov - kar čedna višina. Prikrajšani smo za razgled, a to nas ne razžalosti. Že hladno postaja in nemalo sem bil presečen, ko smo na povratku tik pod vrhom srečali Janaka, golega do pasu. Iz njega se je kadilo kot iz parne lokomotive. Stoenka dobro vleče.

Imam vtis, da nas že sedaj neločljivo vežejo niti prijateljstva in ko se okoli treh popoldne spustimo na Kriške pode do Pogačnikovega doma, smo homogena druž-

ba navdušenih planincev. Topla enolončnica, veselo razpoloženje, pesem, Lojze in Marko "šou". Vse se lepo dopolnjuje.

Ne vem, kakšna je zaloga pijače v Pogačnikovem domu, a siguren sem, da so se pri pivu uštel. Naslednje jutro gore steklenic v jedilnici, hodniku, sobah in pred domom nemo spominjajo na naporno prvo etapo.

Prisiljeni smo na zajtrk s čajem, nato pa navzdol, po Sovatnu proti Vratom. Precej strmo se spuščamo. Pod nogami se nam vdira v pesku in z njim vred drsimo navzdol. Pred očmi pa ves čas severna stena Triglava. Največkrat jo opazujemo sede, čeprav se tudi stoje vidi odlično. Pokaže se Aljažev dom. Počivamo tri ure in se veselimo vremena brez dežja in srečno prehojene poti.

Imamo samo še uro hoje do Peričnika, kjer nas čaka avtobus.

Pričakal nas je tov. Stane Vilar s sodelavci iz Nemčije. Skupaj smo občudovali prekrasen slap Peričnik in se nato z avtobusom odpeljali v Mojstrano, kjer je tov. Vilar, kot predstavnik generalnega direktorja in uprave podjetja, organiziral zakusko.

Izlet je bil naporen, a to ni nič v primerjavi s planinskimi pejsaži, ki smo jih občudovali, s prijateljstvom, ki se je utrdilo med nami in z doživetji v teh nepozabnih dneh.

Domov sem se vrnil poln vtisov in res škoda, da je vse tako hitro minilo.

Momir SAVOVIĆ

SUROVINE KI BREMENIJO SKLADIŠČA

Vsakomur, ki prebira Colorjeve informacije, pa zapisnike delavskih svetov in vsem, ki poslušajo vsakodnevne razprave, je znano, da so naše zaloge v letošnjem letu v prvem polletju v primeri z lanskim prvim polletjem porastle za 93%. Jasno je, da povečane zaloge hromijo naše delo in nam glede na predpise onemogočajo normalno poslovanje. Zato pravzaprav ne mine tudi nobena seja v podjetju, da ne bi razpravljali o ukrepih za zmanjšanje zalog. Vendar pa vsa prizadevanja in ukrepi, ki so bili izvršeni doslej, stanja niso rešili. Zato je generalni direktor imenoval komisijo za popis surovin, ki jih v krajšem času ne predvidevamo uporabiti v proizvodnji. Komisija je ugotovila, da je takih surovin za 7 milijonov 340 tisoč novih dinarjev. Vse te surovine je razbila na 4 skupine, in sicer v surovine, za katere se predvideva proizvodnja, v surovine, za katere predelavo ni naročil, dalje v surovine, ki niso kompletirane z ostalimi surovinami in četrtič v neuporabne.

V prvi skupini so prikazane surovine, za katere že obstajajo naročila. Realizacija le-teh se bo izvršila po obvezi vodstva proizvodnje v septembru in prvi polovici oktobra. Za drugo skupino, za katero znaša vrednost 4.229.000 novih dinarjev, komisija predlaga, naj komercialni sektor na vsak način poišče naročila za njihovo porabo. Pri tej skupini je tudi nekaj surovin, kjer so prekoračene maksimalne zaloge in bi po mnenju komisije te zaloge bilo potrebno zmanjšati z odprodajo. V tretji skupini je za 170.000 din vrednosti surovin in komisija predlaga, naj bi se dokupile druge manjkajoče surovine, tako da bi se le-te lahko uporabile. V četrti skupini, ki pa vrednost ne predstavlja problema, pa so surovine, ki kvalitetno ne ustrezajo ali pa smo jih prenehali rabiti, ker smo te izdelke črtali iz proizvodnje. Te surovine bi bilo potrebno prodati oziroma uničiti.

Če bodo odgovorne službe predloge komisije v celoti realizirale, se bodo naše zaloge že najkasneje v dveh mesecih zmanjšale za 7 milijonov dinarjev, kar predstavlja sorazmerno velik procent v celokupnem znesku, ki nas bremeni zaradi polnih skladišč.

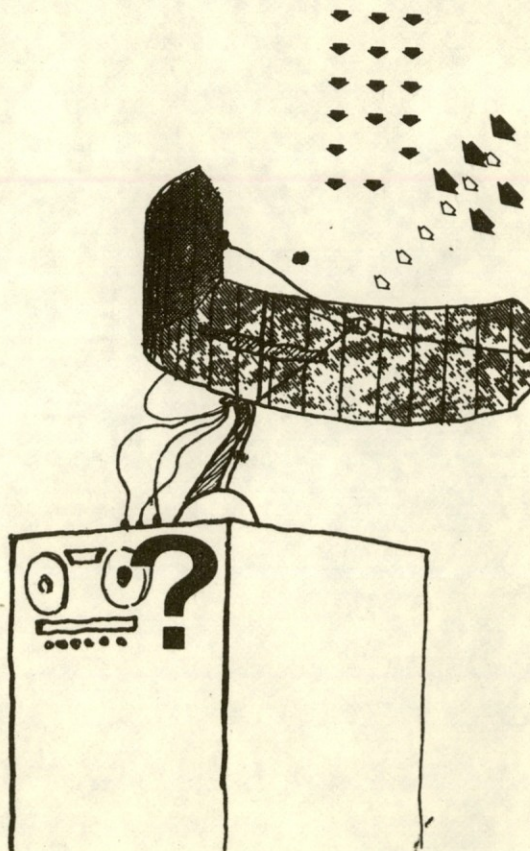
KAKŠNA DELAVSKA KONTROLA ?

Čeprav smo v delovnih organizacijah že doslej imeli notranjo kontrolo, ki sicer ni bila delavska temveč ozko strokovna, bo treba formirati tako imenovano delavsko

kontrolo. Postavlja se nam vprašanje, kakšna naj bi bila. Dve možnosti sta: ali naj bi bili v kontrolnem organu strokovnjaki z vseh področij, ali pa le amaterji, ki bi skušali s pomočjo strokovnih služb priti do pravih podatkov.

V strokovnosti notranje kontrole lahko pride do nevarnosti, da se ta odtuji od delavcev v neposredni proizvodnji in postane birokratsko-tehnokratski organ, ki bo vse manj notranja kontrola samoupravljalcev, ker bi bolj delovala iz strokovnega in za delavca nerazumljivega položaja. Če pa bi bili v njem le amaterji, je manj nevarnosti za odtujitev, svoje delo in naloge pa bi učinkovito opravljal ob sodelovanju in pomoči strokovnih služb. Upravičene pripombe, da lahko strokovne službe kakšne podatke zavestno ali podzavestno zamolčijo ali predstavijo drugače kot so, bi smeli odstraniti s tem, da bi amaterski organ imel vse možnosti poklicati na strokovno pomoč vse specifične strokovne službe izven organizacije združenega dela, kot npr. SDK.

Ni namen tega sestavka, da bi predlagali kakršnokoli formulo delavske kontrole za našo delovno organizacijo. Toda zanimiva bi bila ustanovitev posebne strokovne skupine, sestavljene iz strokovnjakov z vseh področij poslovanja, ki bi za samoupravne organe proučevala posamezne strokovne predloge in za nanje prevzela popolno odgovornost. Naloga amaterske notranje samoupravne delavske kontrole pa naj bi bila kontrola uresničevanja tako sprejetih sklepov samoupravnih organov in pozivati na odgovornost tiste, ki so že po statutu in drugih splošnih aktih podjetja odgovorni za izvrševanje. Tako nenehno spremljanje samoupravnega in strokovnega življenja v organizaciji združenega dela bi verjetno dalo dobre rezultate.

BOLJŠA LIKVIDNOST - STOPNJA INFLACIJE VIŠJA

(jugoslovansko gospodarstvo v prvih osmih mesecih)

V prvih osmih mesecih se je bistveno izboljšala likvidnost gospodarstva, izboljšala tudi likvidnost poslovanja s tujino, blagovno-denarni odnosi so bili bolj vzklajeni, toda prisotna je visoka stopnja inflacije, ki je odsev v dolgih letih nakopičenih pomanjkljivosti in neskladnosti v gospodarski strukturi države. Žal, delavci še ne razpolagajo z dohodkom, njihov standard pa se bistveno slabša.

Denarna sredstva na žiro računih gospodarstva so se podvojila, terjatve do kupcev in obveznosti do dobaviteljev so nižje kot lani, izvoz je v primerjavi z lanskim letom porastel za 22%. Uvoz je v primer z lanskim porastel za 38%, kar je povečalo naš zunanjetrgovinski primanjkljaj, vendar ob tem ugodno vplival na oskrbljenost proizvodnje in trga in s tem na uravnovešanje blagovno-denarnih razmerij. Državne devizne rezerve so letos porastle za 461 milijonov ter znašajo 1.385 milijonov dinarjev.

Industrijska proizvodnja se bo do konca leta predvidoma povečala za 7%, osebni dohodki za 20%, zaposlenost za 2%, življenski stroški za 20%.

Iz gornjih podatkov je razvidno, da obstaja pozitiven trend v jugoslovanski ekonomiji, ki je v skladu z začrtano politiko družbeno-ekonomskega razvoja, pri čemer nas ovirajo neugodna gibanja predvsem zaradi visoke inflacije. Pesti nas struktura uvoza, v kateri tvorijo dve tretjini surovine. Cene surovin na svetovnem trgu so se povečale nad vsemi pričakovanji, stopnja predelave je neugodno vplivala na našo industrijo. Vendar pa cene na notranjem trgu niso presegle dogovorjenih, tako da je začrtana politika cen bila uresničena.

NE PREZIRAJMO NEVARNOSTI

Dolga leta je bila kuhinja lakov najbolj požarno ogrožen obrat. Če smo zaslišali sireno, nismo niti spraševali v katerem obratu gori, ampak smo se kar usmerili proti kuhinji lakov. Zadnja leta pa kaže, da bo ta neprijeten rekord prevzel obrat Rakovnik.

Obrat Rakovnik je začel z delom februarja leta 1962. Ker v tem obratu izdelujemo nitro lake, ki so s požar-

nega stališča zelo nevarni, smo temu obratu posvečali posebno skrb. Morda prav zato vse do leta 1970 ni bilo nobenega požara. Lahko pa nas je prav to uspavalo in smo pozabili, da je nitro lak še vedno lahko vnetljiv in da je nitro celuloza še vedno eksplozivna.

Zaskrbljujoče postaja, da smo samo v letošnjem letu imeli v tem obratu že dva požara, ki sta bila že na svojem začetku takega obsega in take narave, da ni dosti manjkalo, da bi prišlo do najhujšega in bi pogorel celoten obrat. Da do tega ni prišlo, se moramo zahvaliti samo delavcem in gasilcem, ki so znali pravilno ukrepati in pa temu, da smo za gašenje začetnih požarov sorazmerno dobro opremljeni.

Toda nekega dne z gašenjem ne bomo uspeli. Nekje se bo zataknilo in ostali bomo brez proizvodnje nitro lakov in nekaj delavcev brez dela.

Zato je zadnji čas, da spremenimo odnos do varnega dela. Pri vsakem od obeh požarov se namreč da dokazati, da je nastal zaradi malomarnosti enega ali drugega delavca oziroma zaradi preziranja nevarnosti.

PEVEC Rihard, varn. inž.

USPELI SEMINAR

V zadnjih dneh avgusta je bil v Piranu seminar o vidni podobi glasila delovne skupnosti, katerega se je udeležil naš glavni urednik. Seminar, pripravila sta ga delavska univerza "Tomo Brejc" Kranj in Združenje novinarjev in organizatorjev obveščanja v delovnih organizacijah Slovenije, je vodil Dušan Rebolj, sekretar Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije za obveščanje in politično propagando.

Uredniki številnih glasil delovnih skupnosti so na njem poslušali zanimiva predavanja in bili predvsem seznanjeni z osnovami pravilnega urejanja glasil. V zelo prijetnem vzdušju je bil dan poudarek na praktični obdelavi vidne podobe glasil, srečanje z uredniki glasil v drugih delovnih organizacijah in izmenjava mnenj pa bo vsem dobrodošel napotek za delo. Žal povsod primanjkuje prispevkov, pomanjkljivo je sodelovanje s strani večine članov delovnih kolektivov, zato tudi glasila večkrat ne najdejo tiste veljave, kot bi jo po prizadevanjih članov uredništva in seveda urednikov zaslužila. Do nedavnega je bil skoraj povsod problem honoriranja prispevkov, vendar so ga zadovoljivo rešili. Vsakomur je jasno, da pisanje v glasila delovnih skupnosti niso enostavna, kot tudi v ostala občila ne, zato so organi upravljanja v posameznih delovnih organizacijah že sprejela sklepe o višjih honorarjih. Upajmo, da naša zahteva po višjih honorarjih ne bo ostala le na papirju, saj so nedeljena mnenja o potrebi in primerni priljubljenosti našega glasila.

Kot vsako leto bomo tudi letos imeli možnost ogledovati si posamezne predstave ljubljanske Drame in Opere, saj je bila v začetku leta sklenjena z omenjenima ustanovama pogodba, po kateri bomo v abonmajski sezoni 1973/74 imeli na razpolago 9 opernih in dramskih se-dežev v abonmajih. Abonmajske karte ima sindikalna or-ganizacija, ki bo o posameznih predstavah opozarjala vse zainteresirane na oglasnih deskah.

KRONIKA

NAKUP RAČUNALNIKA

Delavski svet je sprejel sklep šte. 302, ki dopolnjuje sklep šte. 270 o odobritvi nakupa računalnika na kredit za dinarska sredstva pri podjetju "Rapid", ki je zastopnik NCR z dobavnim rokom šest mesecev, s tem da plačamo 10% vrednosti ob podpisu pogodbe, 10% ob prevzetju in ostanek v štirih letih po 8,5% obrestni meri.

NABAVA OPREME ZA PROIZVODNJO SMOL

Delavski svet je odobril najetje srednjeročnega kredita pri podjetju "Smelt" Ljubljana v višini 3 milijone dinarjev za dobo treh let z 12,5% obrestno mero za nabavo opreme za proizvodnjo smol. Celotna investicija razširitve proizvodnje umetnih smol bo veljala 18 milijonov dinarjev. Podjetje "Smelt" nam bo naredilo celoten izračun in tehnološki projekt, pripravljeni pa so nas kreditirati za nabavo reaktorjev. Reaktorje bi po prvotnih dogovorih uvozili iz Vzhodne Nemčije, vendar se nam je ponudila prilika, da dva reaktorja kupimo pri podjetju "Iplas" Koper, ker za njihovo proizvodnjo nista primerna, imata pa potreben atest in sta za našo proizvodnjo primerna. Cena je 2 milijona 400 tisoč dinarjev, s tem da milijon plačamo takoj, ostanek pa po zaključnem računu.

HITREJŠE NAPREDOVANJE

Na 24. seji delavskega sveta je bil sprejet sklep šte. 296, ki dopolnjuje sklep šte. 249 ter se glasi: "Glede na to, da je bil v letu 1972 sprejet način stimuliranja kadrov, ki je različen od prejšnjih načinov stimuliranja, se delavcem, ki so ocenjeni po dveh ocenitvah povprečno ali nadpovprečno, omogoči v letu 1973 napredovanje, kot bi imeli štiri ocene pod pogojem, da izpolnjujejo vse ostale zahteve po pravilniku o delitvi OD".

PRZINANJA POLKVALIFIKACIJ

Delavski svet je na 24. seji sprejel sklep o priznanju polkvalifikacije po čl. 25 pravilnika o izobraževanju sledečim članom delovne skupnosti:

Kadrovsko-splošni sektor:

Marjeta Drešar
Ana Kordeš

Komercialni sektor:

Ludvik Hlupič
Franc Burja

Tehnični sektor:

Stanislav Setnikar
Branimir Lenardič
Franc Knific
Marija Dežman
Zvonka Cedilnik
Sena Zejnic
Stanislav Krelj
Albina Pavlovič
Vinko Rozman
Stašo Rebolj

POSLOVNO-TEHNIČNO SODELOVANJE

Delavski svet je na 24. redni seji sprejel sklep o sklenitvi pogodbe o dolgoročnem poslovno-tehničnem sodelovanju med "Hojo" Ljubljana, predelavo lesa, in našo tovarno. Pogodba je sklenjena v skladu z veljavnimi predpisi o dolgoročni proizvodni kooperaciji.

ZAVRNJENA PROŠNJA ZA DOTACIJO

Delavski svet je začasno zavrnil vlogo naše sindikalne organizacije za odobritev dotacije v višini 20.000 dinarjev, ker bi s tem bila pomoč v primeri z lanskim povečana za skoraj 100%. Kljub navedbam naših sindikalistov, da sedanji dohodki zadoščajo le za vsakodnevno dejavnost sindikata, pa jim je bilo naloženo, da priložijo pregled porabljenih sredstev v letu 1973.

NA NOVO SO SE ZAPOSILILI:

Angela Valenčak - za nedoločen čas v oddelku tehnične kontrole
Cirila Košenina - za nedoločen čas v kadr. spl. sektorju
Dragica Plešec - za nedoločen čas v skladišču materiala - odprema
Helga Ćoleczek, dipl. ing. - za nedoločen čas v razvojnem sektorju
Sekul Ačimović - za nedoločen čas v oddelku tehnične kontrole
Vanja Žontar - za določen čas v oddelku mešalnice
Marija Podvez - za nedoločen čas v oddelku efektnih lakov
Marija Gaber - za določen čas v kadr. spl. sektorju
Mile Milošinić - za nedoločen čas v oddelku mešalnice
Jožica Oven - za nedoločen čas v kadr. spl. sektorju
Angela Bezek, dipl. ing. - za nedoločen čas v kadr. spl. sektorju
Marija Burgar - za nedoločen čas v finančnem sektorju
Terezija Sabolčec - za nedoločen čas v skladišču materiala - odprema
Antonija Štancar - za nedoločen čas v finančnem sektorju
Ida Juvan, dipl. ing. - za določen čas v skladišču materiala - odprema
Jožef Novak - za določen čas v skladišču materiala - odprema
Ivana Žagar - za nedoločen čas v finančnem sektorju

SLUŽBO SO PREKINILI:

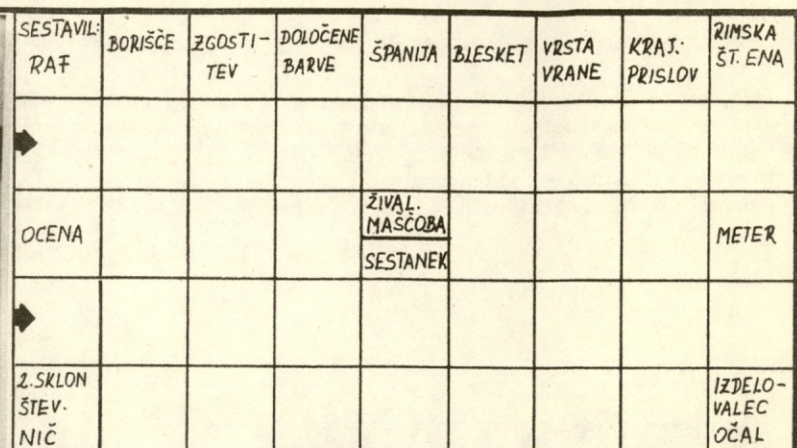
Janez Matičič iz razvojnega sektorja
Karel Košir iz oddelka mešalnice
Živojin Vidović iz skladišča materiala - odprema
Alojzij Bertoncelj iz oddelka tehnične kontrole
Andrej Mrak iz oddelka mešalnice
Janez Koštrun iz oddelka kuhinje - sinteze
Rade Despotović iz skladišča materiala - prevzem
Milija Kovačić iz kadr. spl. sektorja
Bojan Rauh iz razvojnega sektorja
Andrej Kos iz oddelka mešalnice
Slavka Plešec iz oddelka kuhinje - sinteze - polnilnice
Ivan Šimić iz skladišča materiala - prevzem
Jože Oblak, dipl. oec. iz komercialnega sektorja
Albina Nardoni iz finančnega sektorja

ČESTITKE

Venčeslav Filipič iz oddelka mešalnice se je poročil - čestitamo!
Justina Osredkar iz oddelka mešalnice se je poročila - čestitamo!
Ljubica Marjanović iz predstavništva Beograd se je poročila - čestitamo!
Milena Hribernik iz nabavnega oddelka je rodila hčerko - čestitamo!
Dušanka Keber iz skladišča materiala - prevzem je rodila hčerko - čestitamo!
Mihaela Pregrad iz oddelka mešalnice je rodila sina - čestitamo!
Jožetu Koširju iz transportnega oddelka se je rodil sin - čestitamo!
COLORJEVE INFORMACIJE štev. 8/9 (19.) leto II, september 1973. Izdaja jih delovna skupnost Color Medvode mesečno v nakladi 650 izvodov. Glasilo ureja uredniški odbor: dipl. prav. Mirko Korinšek (odgovorni urednik), Franci Rozman (glavni urednik), ing. arh. Janina Ferjančič, ing. Rihard Pevec, Anica Keber in Alojz Izlakar. Fotografije: Franci Rozman. Oprema: Pavle Učakar. Tisk: Partizanska knjiga.

OD VOJAKOV SE JE VRNIL:

Marjan Koželj

22

PRAVILNA REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE IZ
PREJŠNJE ŠTEVILKE (v prilogi)

Nagradna križanka

Za nagradno križanko iz julijske številke prejeli 49 rešitev. Tokrat smo izvedli javno žrebanje v kadrovsko-splošnem sektorju. Komisija, ki so jo sestavljali Marinka Tomšič, Rezka Bertoncelj in Viktor Velkavrh, je kot dobitnika 1. nagrade v znesku 120 dinarjev izžrebala Ivanko Komatar, 2. nagrado 80 dinarjev prejme Rezka Bertoncelj in 3. nagrado Bernardka Osovnika. Pomnimamo, da so bile pravilne rešitve samo tri ter opozarjamo reševalce križank, da pred oddajo še enkrat pregledajo rešitev, ker ponavadi zaradi malomarnosti pride do izpustitve posamezne črke, oziroma se celotna beseda ne ujema s pravilno rešitvijo.

SALE

PAROLA

Tovariši, danes pričnemo tudi v naši tovarni varčevati, ne glede na to, koliko nas bo stalo!

MODEREN STIL

- Kakšno ljubezen si želiš?
- Tisto na prvi pogled, ker samo pogledaš in že greš.

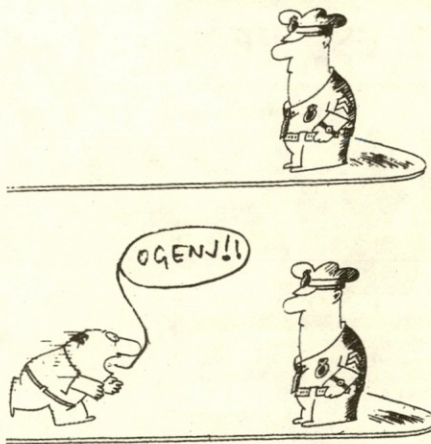
VLJUDNOST

Šofer zbije po cesti precej nadelanega možaka. Ustavi avto in se opraviči ponesrečencu.

"Ah, kaj se hoste opravičevali," pravi le ta, "saj bi itak sam padel!"

VSE PO STAREM

Včasih so ljudje začudeno gledali avtomobil, ki je vozil s 25 km na uro. Danes se ni nič spremenilo: še vedno je tako!

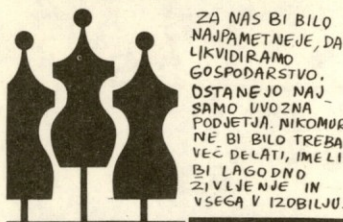

PRAVIŠ, DA TI JE VSAK DAN VSE TEŽE... KAJ, KO BI POSKUSIL Z DIETO?
(RADE IVANOVIĆ, JEŽ)

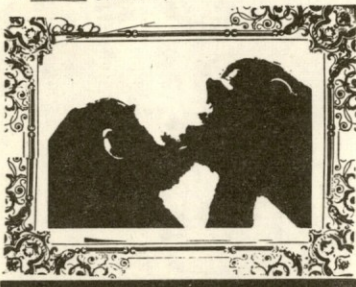

uvoz vse večji

V prvih štirih mesecih letos se je uvoz povečal za 36 %

LIKOVNI UMETNIKI BODO KMALU IZUMRLI, O TEM NI DVOMA. NAŠI TRGOVCI VAM NUDIJO SAMO SE LEPE REPRODUKCIJE Z LEPIMI OKVIRI.

ZDAJ BI PA TALE VAS KLOBUK ZE MORAL BITI POLN, ČE SAMO POMISUM KOLIKO DENARJA SMO VAM ZMETALI VANJ.

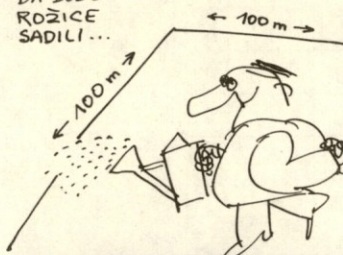
ŠAJ BI BIL, ČENE BI BIL BREZ DNA.

Samo en hektar

Kdor ne obdeluje zemljo, ima za rekreacijo dovolj en hektar

DA BODO ROŽICE SADILI...

OB ZADNJIH KULTURNIH DIAGONALAH ME JE OBŠLA MISEL, DA BI SE LAHKO IMENOVALE TUDI: „KULTURNE DIAGONALE ZA KULTURNE SLOVENCE“!

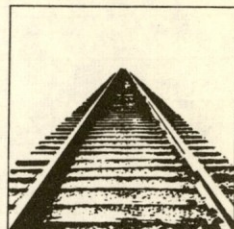
STE LANI PREBRALI KAKšno KNJIGO, STE BILI NA KONCERTU, V GLEDALIŠČU, NA RAZSTAVI?

NA ZVIŠANJE ŽIVLJENSKIH STROŠKOV V JANUARJU JE VPLIVALA TUDI PODRAŽITEV ALKOHOLA - O TEM NI NOBENEGA DVOMA

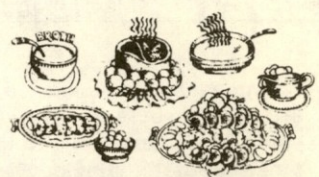

Kako pomagati iz zagate železnici

S SPOMENIŠKIM VARSTVOM

MEDTEM KO DELAVCI OB SOBOTAH DELAJO ZA STABILIZACIJO, SE GOSPODJE STABILIZIRAJO V SVOJIH VIKENDIH

Kultura

VSEM USTVARJALCEM, KI SO SE ZNAŠLI V KRIZI RAZNIH "IZMOV" IN NE VIDIJO POTI NAPREJ, SVETUJEM: "IDEJNO POLITIČNI STIL"

(USPEH ZAGOTOVLJEN)

TEMELJITO VARČEVANJE

OD ČESA PA JE UMRL Z

KO JE PORAVNAL VSE OBVEZNOSTI DO DRUŽBE JE PRIGEL SE VARČEVATI.

